

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

D. Bueillus Episcopus, Antipodum noui orbis id est, Americæ, Apostolus Primus. cap. LXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

D. BEVEILLVS. EPISCOPVS:
Antipodum Noui Orbis, id est Ameri-
cæ, Apostolus primus.

dicit enim,

*Penetrabo omnes inferiores partes terræ, & inspiciam
omnes dormientes, & illuminabo omnes
sperantes in Domino. Eccles. 24.*

Cap. LXII.

BENEDICTVS Deus, & pater Domini nostri Iesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spirituali in cœlestibus in Christo, sicut elegit ho-
in ipso ante mundi constitutionem, vt esse
sancti, & immaculati in conspectu eius in char-
tate. Quid quælo Ecclesia sancta Dei protulit
Ordine Benedictino sanctius? Quid eius infor-
matorum immaculatum magis, cuius anima læsata vulnere nunquam
maculata legitur? Quid charitatem Benedictina mirabilius dici pos-
test, & maius? Illam enarrare, & demonstrare, cum hæcerus in
hoc unum incubuerimus, quid nimirum? Erit pars, Asiam, Africam,
noane seminibus eius repletas uidimus? Nonne haec sua fandi
predicatione regna, & provincias conuertit: sua humilitate, super-
bos Reges uicit: tyrannos sua constantia terruit: iduam subuenit
suo zelo; sua doctrina, sapientiam huic seculi confundi; Par-
vum efforam, mansuetam sua simplicitate rediuidi; in tua & inac-
cessa, peritura sibi suo labore fecit? Nonne pro hac quidam in fo-
litudinibus errantes, in montibus, & speluncis, & in cavernis tem-
inuenti; illi ludibria, & uerbera experti, insuper & vincula, & car-
ceres: ali lapidibus obruti; ali gladio necati; ali igne confun-
ti; ali diuersis tormentorum generibus affecti sunt? Nec his u-
men; terminum suis pedibus posuit, magna est enim domus Ben-
dictina, & ingens locus possessionis eius; Gentes quas non nouerat
semen eius hereditauit, ciuitates desertas inhabitauit, & non eis
nis acquisitionis eius. Transferauit mare, & adiuuenit terram
prudentia sua, quæ præparauit ei Deus in æterno tempore, ex qua
attulit fructum super aurum electum, ut sit illi in laudem glorie eius.

Eccl.

benedicens benedixit ei Deus in benedictione tali, quæ omnem benedictionem superat. Antipodas namque, quos veteres ut fabulosos reiiciebant, nostra hac aetate experientia ueros repertos, Benedictinum primitias esse voluit, ut quemadmodum præteritis seculis Benedictini voluntariè ex mera caritate se totos in cōuersione gentium, ad Dei laudem insumperant, ita nunc digna pro meritis suis remuneratione, ab ipso ad prius hoc opus eligerentur, ne alij hanc ab eis laudem, quæ ipsis solis debebatur, præripserent. Cum enim Columbus Genuensi duce anno Domini circiter 1490. India Occidua (qua Indico nomine, P E R V, & ab Americo Vespuo Florentino, qui quatuor navigationibus eam aperuit, America, quarta Orbis pars, dicitur) nunquam antehæc cognita, imo, ut dixi, pro fabulosa habita, reperra non sine Divina voluntate, fuisset, & Ferdinandus, ac Isabella Hispanie Reges, ab Alexandro Papa Sexto, anno 1493. iiiij. nonas Maij, bulla, legitimi eius Domini constituti, ita tamen ut præcoches Euangelij illuc mittere tenerentur, Dominus B V E I L, Hispanus Catalanus, monachus Ordinis S. Benedicti (monasterij, ut arbitror, quamvis illud ab auctoribus non prodatur, S. Matiae Montisferrati, quod tunc primi agenti D. Garzia à Cisneros illius congregationis reformatore, uti superiorius dictimus, Sanctitatis suæ radios expandere incipiebat) ob singularem sanctitatem, & admirabilem doctrinam, PRIMVS NOVI ORBIS APOSTOLVS electus, & Indianorum Archiepiscopus, & Patriarcha, ac Vicarius Summi Romani Pontificis apud illas Regiones nominatis est. Qui sic electus duodecim sibi Sacerdotes, viros religiosos elegit, & benedictione Pontificali percepta, omnibus ad hanc nouam Euangelij prædicationem necessariis præparatis, ex Hispania discessit codem anno 1493. die 25. mensis Septembris. Conspicitur hic NOVVS APOSTOLVS, in hiis Rami summitatibus ordine ultimus, sed vocatione, ut ita dicam, primitius, Monachi habitu, Indianum nouarum insigne manibus tenentis, ute pote qui illis Provinciis omnium primus fidei lumen intulerit. Est autem illud, Scutum in palum partitum, illinc ad dextram quatuor anchoræ auctæ, in cæruleo æquore: hinc ad sinistram, nonnullæ insulæ virides, in æquore candido, siue ut sic loquar, naturali.

ANNOTATIO.

APOSTOLATUS huius postremi Monaci Benedictini, testes
sunt ex principis Petrus Cieza Legionensis in secunda parte historia-
rum

rum Indicarum, vulgo Del Perù, intitulatarum. Fumus in Historia Gallica Indianorum Occidentalium, lib. primo, cap. secundo. Gonfaluus Ferdinandus Ouetensis in Historia sua generali noui Orbis, lib. 2, cap. 8. sic inquiens :

Hora seconde che il Papa nella sua Bolla dello 1493: & donatione Apostolica ordinava sopra la cura che douea bauersi, nel conuertire alla santa Fede le genti dell'Indie, andorno col Colombo, nel secondo viaggio persone religiose, & di santa & approbata uita, & letteratura, fra i quali fu à questo effetto eleva F R A B V I L di Catalogna, dell'Ordine di San Benedetto. Et à costui il Pontefice diede pienissima potestà per lo gouerno della Chiesa in queste parti delle Indie, perche ui fosse capo degli altri Chierici, & Religiosi che all'hota ui passarono, per servire al culto Divino, & alla conuersione di questi Indiani. Et vi portarono costoro Paramenti, Croci, Calici, Imagini, & tutto quello che era necessario per le Chiese, che fare ui doveano. Et nella sopradetta Bolla Apostolica il Papa comandò in uirù di Santa obediencia al Re, & alla Reina, che hauefsero d'uoro à questo effetto mandare in queste Indie persone da bene, & tementi Iddio, & dotti, & esperti per instruire, & insegnare questi nuovi popoli, la santa Eede, & i buoni costumi, con ogn diligentia debita. Et i Re Catolici desiderosì di compire à quella giusta, & santa uolontà del Papa, per tutti i Regni loro cercano di queste persone, atti, & sufficienti, così Ecclesiastiche, & me secolari; Partirono il 25. di Settembre, del 1493.

Eius sententiam sequitur, & D. Gilbertus Genebrardus in Chronologia sua lib. 4. his verbis. Fauens (uidelicet Alexander VI. Papa) auspicis Ferdinandi & Isabellæ Hispaniæ Regum, qui duce Coimbro, anno 1492. Indias Occiduas aperuerant, Bulla illos legitimos eorum Dominos constituit, ita tamen, ut praecones Evangelii illuc mittere tenerentur. Bulla ab Alexandro data est anno 1493. quarto nonas Maii, sui Pontificatus secundo. Primus praeco fuit B V E I L, Catalanus, Ordinis S. Benedicti, quem Alexander, Bulla Sacerdotibus duodecim praesecit, suumque Vicarium apud illas regiones nominauit.

Hæc illi, & nonnulli alijs Indicarum rerum Scriptores, qui breviteris causa omittuntur, qui huius facti Historiam plenius, & fasces narrarunt, ex quorum lectiōne quis fecit si ex huius nostri B V E I L prædicatione sanctæ Dei Ecclesia accesserit abunde colligitur.

R.A.